

عنوان مقاله:

نقش واسطه های خود ایده آل بدنی در رابطه نارضایتی بدنی و مقایسه اجتماعی در زنان دارای وزن اضافه شهر تهران

محل انتشار:

اولین کنفرانس ملی مطالعات کاربردی در فرآیندهای تعلیم و تربیت (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

مرجان پروا - کارشناس ارشد مشاوره خانواده، دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

علی شیرافکن کوپکن - استادیار دانشگاه پیام نور، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

هدف: هدف پژوهش حاضر نقش واسطه ای خود ایده آل بدنی در رابطه نارضایتی بدنی و مقایسه اجتماعی در زنان دارای وزن اضافه شهر تهران بود. روش پژوهش توصیفی - همبستگی بود. جامعه آماری پژوهش شامل کلیه زنان دارای اضافه وزن مراجعه کننده به کلینیکهای تغذیه و رژیم درمانی شهر تهران در فاصله زمانی ۱۳۹۹-۴۰۰ که دارای پرونده بودند که به صورت سرشماری ۶۱۸ نفر به عنوان نمونه انتخاب شدند. داده ها با استفاده از پرسشنامه تصویر بدنی لیتلتون، آستوم و پیوری (۲۰۰۵)، مقیاس مقایسه اجتماعی گیبونز و بانک (۱۹۹۹) و پرسشنامه کلیشه سازی بدن ایده آل توسط استیک و گراس (۱۹۹۸) جمع آوری و با روش آماری رگرسیون و معادلات ساختاری با نرم افزار spss-۲۵ و Amos-۲۴ مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. یافته ها: نتایج رگرسیون نشان داد مقایسه اجتماعی $p=0/000$ و $p=0/35$ و خود ایده آل بدنی $p=0/005$ و $p=0/14$ به طور مثبت و معناداری نارضایتی بدنی را در زنان دارای اضافه وزن پیش بینی کرده اند. همچنین یافته ها نشان دادند که همبستگی مثبت و معناداری بین مقایسه اجتماعی با خود ایده آل بدنی $p=0/000$ و $p=0/30$ وجود دارد. همچنین نتایج معادلات ساختاری نشان داد خود ایده آل بدنی رابطه بین نارضایتی تصویر بدنی و مقایسه اجتماعی را به صورت جزئی واسطه میکند. نتیجه گیری: با توجه به رابطه بین متغیرهای مورد پژوهش پیشنهاد میشود برای کاهش نارضایتی تصویر بدنی ناهماهنگی شناختی بین خود واقعی و خودآیینه آل بدنی را کاهش دهند.

کلمات کلیدی:

خود ایده آل بدنی، نارضایتی بدنی، مقایسه اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1293847>

